

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Благоевград, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело № 20231210201471 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Е*****, със седалище и адрес на управление: гр.Б*****, ул.“М*****, представлявано от Е. А. и Т. Ф. срещу Наказателно постановление (НП) № 694956-F685959 от 13.03.2023 година на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на Национална агенция по приходите, упълномощен със Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г., с което на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност на дружеството-жалбоподател е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, издадена от МФ.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление, като се твърди, че е неправилно и незаконосъобразно издадено. Твърдят се процесуални нарушения. Сочи се също, че възприетата в постановлението фактическа обстановка сочи на изводи, че в случая се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, каквато преценка санкционният орган не е направил. Алтернативно се застъпва становище, че санкцията е завишена и се иска намаляването и до законоустановения минимум.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател се представлява от законният си представител, който поддържа жалбата, по същество излага доводи за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно, алтернативно са развиват съображения за неговото изменение.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Ц., която оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

За Районна прокуратура Благоевград, редовно призовани, представител не се явява и не вземат становище по същество.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна

На 14.11.2022 г. инспекторите по приходите в ТД на НАП София – В. и З., извършили проверка в обект – студио за красота Е., стопанисван от търговеца-

жалбоподател, находящ се на адрес: в гр. Б., ул. „А., Проверката била извършена в присъствието на Н. Г. – фризьор в обекта, като на място дошла и Т. Ф.-управител на търговеца. В обекта имало монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство модел „DATECS“, № на фискалното устройство DT786517, № на фискалната памет (ФП) 02786517, с номер на регистрация в НАП 4155557, което е притежавало операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. В хода на проверката проверяващите установили, че наличните парични средства в касата били 140 лв., съгласно съставен опис на касовата наличност, /л. 10 /. След това бил снет ДФ отчет от въведеното в експлоатация фискално устройство, съгласно който било установено, че оборотът е 22 лв. Видно от този отчет, проверяващите установили, че има разлика между разчетена касова наличност от ФУ и фактическа наличност в размер на 118 лв. За резултатите от проверката бил съставен Протокол за извършена проверка № 0057336/14.11.2022 г., който бил подписан и св.Г. и управителя Ф. , като в същия било указано да се яви в сградата на ТД НАП-София, офис Благоевград за съставяне на АУАН.

На 22.11.2022 г. в ТД на НАП София, офис Благоевград се явила Филипова, като на същата дата в нейно присъствие бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № F685959 за нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Актът бил съставен от св. В., в присъствието на свидетеля Б. и Ч.,като Ф. го подписала, с възражения, че не е присъствала на засичане на касата.

Въз основа на Акта за установяване на административно нарушение и след като приел възраженията за неоснователни, административнонаказващият орган - Началник на Отдел „Оперативни дейности” София в ЦУ на НАП, издал атакуваното Наказателно постановление (НП) № 694956-F685959 от 13.03.2023 година, с което на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност на дружеството-жалбоподател е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, издадена от МФ. Наказателното постановление било връчено на законния представител на 09.05.2023 г., а жалбата срещу него е подадена чрез наказващия орган на 17.05.2023 г.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите В., Б., Ч. и З.. Тези свидетели чрез показанията си възпроизвеждат възприетата в наказателното постановление фактическа обстановка, чрез показанията си установяват извършената проверка, установеното в хода на същата и процедурата по съставяне на АУАН.

В рамките на производството са разпитани и св.Г. и В., които чрез показанията си навеждат твърдения, че разликата била във връзка с закупена от св.В. козметичен продукт, като конкретно св.Г. твърди, че боядисвала клиент и затова не издала касов бон, което твърдение сочи, че на практика тези свидетели не установяват факти, различни от приетото от наказващия орган.

Гореизложената фактическа обстановка се доказва от анализа на събраните по делото писмени доказателства за тяхното установяване, а именно акт за установяване на административно нарушение, опис на касова наличност, отчет , Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изп.-директора на НАП.

При направения анализ и оценка на показанията на свидетелите на наказващия орган, съдът не отчете вътрешно противоречие, непоследователност, заинтересованост или преднамерено излагане на изопачени факти. Свидетелите с достатъчна конкретика описват обстоятелствата около извършената от тях проверка в обекта, като с показанията си потвърждават резултатите от нея, касаещи фактическата касова наличност, от една страна, и снетите данни от фискалното устройство, от друга страна, а оттам и установената разлика между двете суми. Техните показания, досежно посочените факти в пълна степен кореспондират и на приобщените по делото писмени доказателства в т.ч. опис на касовата

наличност , както и на снетия от фискалното устройство дневен отчет , поради което съдът им дава вяра като подкрепящи фактическите констатации, отразени в Акта за установяване на административно нарушение. Посоченото от тези свидетели се подкрепя и от посоченото от свидетелите Г. и В., които съдът също кредитира, относно извършената проверка и установеното в хода на същата.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице и в законоустановения срок от връчване на наказателното постановление. Разгледана по същество, същата е частично основателна по следните съображения.

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган /видно от Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изп.-директора на НАП./. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и в НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението елементи. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св.В., инспектор по приходите, която дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на св.Б. и Ч.. Чрез изпълнение на изискванията на чл. 42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователно се явява възражението в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Съгласно чл. 118, ал.4 от ЗДДС министърът на финансите издава наредба, с която се определят: условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; сервизното обслужване, експертизите и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат; видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а посочените от жалбоподателя не са такива, които да са довели до ограничаване на правото на защита.

Според съдебния състав в настоящия случай е неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, вменияща в компетентността на административнонаказващия орган и съда, при наличие на материалноправните предпоставки за третиране на случая като маловажен, да не наложи административно наказание. Съдът не констатира обстоятелства, които да сочат на такава незначителна обществена опасност на деянието, която да го отличава от обикновените случаи на нарушения от същия вид, като за такова обстоятелство не може да бъде счетен и размерът на нерегистрираната във ФУ сума. Касае се за неизпълнение на административно задължение, насочено към охраняване интересите на фиска, чрез предотвратяване извършването на касови операции без съответната за това отчетност и произтичащата от това възможност за укриване на данъчни задължения. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречат проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Поради това самият законодател е определил този вид деяние като такова с висока степен на обществена опасност, видно от размерите на предвидените санкции. По тези съображения разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН се явява неприложима в настоящото производство. В тази насока съдът взема предвид и представените доказателства по делото, свързани с констатиране на още едно нарушение към датата на проверката, за което с оглед представените платежни документи наказанието е влязло в сила.

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателя е осъществил от обективна страна нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ: извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Това означава, че лицата, регистриращи и отчитачи извършвани продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, са длъжни да регистрират във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми всяка промяна на касовата наличност, извън случаите на продажби. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречат проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Този начин на регистрация на промяната на касовата наличност на ФУ е задължителен във всички случаи, когато ФУ притежава /поддържа/ такива функции.

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства е установено, че в проверявания обект се е намирало едно фискално устройство, т.е. налице е една каса. Монтираното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство е притежавало функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, поради което търговецът е бил задължен да регистрира във ФУ всяка промяна на касовата наличност, извън случаите на продажби.

Самата касова наличност се формира от средствата, с които е започната работа в началото на деня, средствата които са постъпили от продажби за съответния ден, както и средствата, които постъпват или излизат от касата във връзка с извършени разплащания с други търговци. Търговецът е задължен да регистрира във ФУ чрез операцията "служебно въведени" сумата, с която се започва работа в обекта за деня /начална сума/ и всяко друго служебно въвеждане и извеждане на пари в касата.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установи, че на 14.11.2022 г. във фискалното устройство на проверявания обект няма "служебно въведени" суми в размер на 118 лева, установена като разлика между оборота от монтирания в обекта ЕПАФП в размер на 22 лева, и фактическата наличност в касата на обекта в размер на 140 лева. Тази разлика представлява промяна в касовата наличност, изразяваща се във въвеждане на пари в касата, която не е била отразена във фискалното устройство чрез операцията "служебно въведени" суми, видно от снетия от ФУ отчет, като съдът не приема доводите, че това била сумата от продажба на продуктите, с оглед установената от свидетелските показания стойност на тези продукти и констатираната наличност в касата. Бездействието на жалбоподателя да отрази промяната в касовата наличност осъществява от обективна страна състава на административното нарушение по [чл. 33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.](#), поради което възраженията в обратна насока са неоснователни. Твърденията в жалбата се опровергават от събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетелите В. и З.. Още повече, съдът намира, че това какъв е този приход и от къде произтича, не води до отпадане на изискването за регистрирането им във фискалното устройство и при липса на спор, че това ФУ притежава необходимите за целта операции. Следователно извършването на съставомерно от обективна страна деяние, квалифицирано като административно нарушение по [чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г](#), вр.с [чл.118 ал.4 т.1 от ЗДДС](#), се потвърждава от събраните доказателства.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана в качеството му на ООД при условията на [чл. 83, ал.1 от ЗАНН](#) - за неизпълнение на задължение към държавата или общината при осъществяване на дейността му, като тази отговорност е обективна и безвиновна, поради което наличието на вина не е необходим елемент на деянието и въпросът за субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане.

След като правилно е приел, че е извършено нарушение по [чл. 33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.](#), административнонаказващият орган законосъобразно е наложил на жалбоподателя административно наказание съгласно санкционната разпоредба на [чл. 185, ал.2](#) във вр. с [ал.1 от ЗДДС](#), Нарушението по [чл. 33, ал. 1 от Наредбата /в редакцията ДВ, бр. 111/2013 г. /](#) не води до неотразяване на приходи /арг. от [чл. 33, ал. 1](#) и [чл. 3 от Наредбата](#)/, поради което размерът на санкцията в случая е този по [ал. 1 на чл. 185 ЗДДС](#). Неотразяването на приходи е елемент от фактическия състав на нарушението по [чл. 185, ал. 1](#) и [ал. 2, изр. 1](#) вр. [чл. 118, ал. 1 ЗДДС](#), но не и в казуса по делото, доколкото само по себе си нарушението по [чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) няма тази последица. Попада в приложното поле на санкционната разпоредба на [чл. 185, ал. 2 ЗДДС](#), след като изр. 1 определя като наказуеми и нарушения на нормативни актове по прилагането на закона – Наредба № Н-18/13.12.2006 г. В тази връзка, наказуемостта на неизпълненото от жалбоподателя задължение по [чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) по посочения текст на закона в наказателното постановление не е неправилно определена и позоваването на [чл. 185, ал. 2 ЗДДС](#) не съставлява прилагане на погрешна санкционна правна норма.

Наказващия орган обаче неправилно е приложил закона при определяне размерът на имуществената санкция. Съгласно приложената санкционна норма за нарушения, като процесното законодателят е определил наказание от от 500 лв. - 2000 лв. за юридическите лица. В случая липсват доказателства за други нарушения на жалбоподателя на данъчното законодателства, действително бяха представени доказателства за заплатена глоба за друго нарушение, но в рамките на извършената проверка, поради което и към датата на нарушението съдът приема, че липсват други нарушения, поради което и същото следва да се измени, като се определи наказание в законоустановения минимум, а именно имуществената санкция от 500 лв. За определяне на наказанието в законоустановения минимум, съдът взе предвид липсата на данни за други нарушения, степента на обществена опасност на деянието и дееца.

По така изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено в санкционната част, като определената имуществена санкция в размер на 1000 лв. следва да бъде намалена на 500 лв.

При този изход на делото право на разноси възниква и за двете страни с оглед размера на наложената имуществена санкция и изменението му от настоящата съдебна инстанция.

Жалбоподателят претендира заплащането на разноси в размер на 160 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед размера на санкцията след изменението от настоящия съдебен състав, на дружеството жалбоподател следва да бъдат присъдени 80 лв, който размер е определен съобразно уважената част по правилото на чл.78, ал.1 ГПК, към която разпоредба препраща чл.144 АПК.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разносните следва да бъдат възложени в тежест на НАП- София, което е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 ЗПП. С разпоредбата на чл. 144 АПК е регламентирано, че за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. В настоящия случай съдът е констатирал, че са налице основания за изменение на наложената административна санкция, но не и за отмяна на издаденото НП. Доколкото разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, урежда присъждане на разноси единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното НП, но не и по отношение на изменение на същото, на основание чл. 144 от АПК субсидиарно следва да намери приложение ГПК. Съгласно чл. 78, ал.1 и ал. 2 ГПК ищецът, съответно ответникът имат право на присъждане на разносните, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на наказващия орган, съизмеримо с размера на изменената част на наложената с обжалваното НП санкция. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че делото не представлява фактическа и правна сложност, изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на наказващия орган, съдът намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно сумата от 80 /осемдесет/ лева. В съответствие с правилото на чл. 78 ал. 3 вр. с ал. 1 ГПК, в полза на наказващия орган следва да се присъди заплащане на разносните за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 40.00 /четиридесет лева/

Доколкото в хода на съдебното производство са сторени разноси за свидетел в размер на 29.25лв. и предвид изхода на спора същите следва да бъдат поделени между жалбоподателят и наказващия орган, а именно всяка от страните следва да заплати по сметка на РС Благоевград сумата в размер на 14.62лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 694956-F685959 от 13.03.2023 година

на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на Национална агенция по приходите, упълномощен със Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г., с което на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност на „Е*****, със седалище и адрес на управление: гр.Б*****, ул.“М*****, представлявано от Е. А. и Т. Ф. е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, издадена от МФ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК Национална агенция по приходите да заплати на „Е*****“, със седалище и адрес на управление: гр.Б*****, ул.“М*****, представлявано от Е. А. и Т. Ф. сума в размер 80,00 лева (осемдесет лева), представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК „Е*****“, със седалище и адрес на управление: гр.Б*****, ул.“М*****, представлявано от Е. А. и Т. Ф. да заплати на Национална агенция по приходите сума в размер 40 лева (четиридесет лева/, представляваща направени в хода на съдебното производство разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Е*****“, със седалище и адрес на управление: гр.Б*****, ул.“М*****, представлявано от Е. А. и Т. Ф. И **Национална агенция по приходите** да заплатят по сметка на РС Благоевград **по 14.62 лв.**, представляващи сторени разноски за свидетел.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд-гр.Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____